

місце праці людини, її фінансовий стан та види сплачуваних податків та інших обов'язкових платежів, які вона сплачує.

Доступ до Державного реєстру первинних особових даних фізичних осіб може здійснюватись двома способами: 1) там де розвинуті комунікаційні мережі, зокрема наявний достатньо швидкісний доступ до мережі Internet, можна здійснювати безпосереднє підключення до баз даних реєстру і отримувати інформацію на свій комп'ютер в on-line режимі, тут же передаючи її в інформаційні системи, які потребують вводу первинних даних про особу; 2) у територіально віддалених районах, там де немає достатньо розвинутої інфраструктури передачі даних (наприклад, у сільрадах гірських сіл, чи автономних пунктах прокату на морському узбережжі тощо) можна отримувати періодично оновлювані копії баз даних цього Реєстру на автономних фізичних носіях даних (CD- або DVD-дисках) і користуватись ними в режимі off-line на комп'ютерах, де встановлені різноманітні інформаційні системи, що потребують відповідних даних. Такі автономні бази даних в силу значної інертності щодо поповнення їх новою інформацією довгий час не втрачати актуальності, тому оновлення їх з періодичністю, наприклад, раз в рік було би цілком достатнім. Звичайно, інтерфейси операторів вище згаданих інформаційних систем повинні передбачати і ручний ввід первинних особових даних на той випадок, якщо відсутній або пошкоджений зв'язок з базою даних Державного реєстру первинних особових даних фізичних осіб або інформація про особу ще не внесена до автономної копії цієї бази. Проте основним робочим режимом в процесі вводу даних про особу у таких інформаційних системах повинен бути наступний режим: оператор вводить у відповідне поле ідентифікаційний номер особи, здійснюючи тим самим запит до Реєстру особових даних, а далі всі необхідні відомості (прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані, місце проживання, контактні дані тощо) отримуються з цього Реєстру і автоматично заповнюють собою потрібні поля інформаційної системи. Такий підхід значно зекономить трудозатрати при експлуатації інформаційно-облікових систем, пов'язаних зі збором інформації про клієнтів, зменшить тривалість обслуговування і сприятиме уникненню помилок, що неминуче виникатимуть в процесі ручного вводу значних обсягів інформації.

1. Конституція України. <http://constitution.org.ua/> 2. Закон України "Про інформацію". <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2657-12>. 3. Закон України „Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах”. <http://www.ucrf.gov.ua/uk/doc/laws/1147239096/>. 4. Закон України “Про Державний реєстр фізичних осіб - платників податків та інших обов'язкових платежів”. <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=320%2F94-%E2%F0>. 5. Н. В. Вороніна. ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ФІЗИЧНИХ ОСІБ - ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ ТА ІНШИХ ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ – Стаття в Юридичній енциклопедії Шемчученко Ю.С. <http://leksika.com.ua/legal/>. 6. Social Security number. http://en.wikipedia.org/wiki/Social_Security_number. 7. М. Бачуро. До питання захисту даних про особу - "Правова інформатика", № 2 (6) / 2005. http://www.bod.kiev.ua/jurnal/6_11.htm. 8. Ілона Білан. Персональні дані: проблеми правового захисту. – Український незалежний центр політичних досліджень. <http://www.usipr.kiev.ua>

Н.Б.Савіна

Національний університет водного господарства та природокористування

ЕКОНОМІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЛОГІСТИЧНИХ СТРУКТУР

© Савіна Н.Б., 2011

Господарська діяльність у сфері суспільного виробництва здійснюється суб'єктами господарювання, які є учасниками господарських відносин, що реалізують господарську компетентність (сукупність господарських прав і обов'язків). Взаємозв'язок суб'єктів господарювання

створює єдиний економічний простір, який характеризується обмеженістю природних, виробничих, людських, фінансових, інформаційних ресурсів, тощо. Це, у свою чергу, обумовлює обмеженість випуску кінцевого продукту і, як наслідок, обмеженість споживання. Саме ринок, як економічна категорія з наявною інфраструктурою узгоджує питання скільки і що виробляти та як розподіляти в умовах обмеженості ресурсів. Економічні та організаційні зв'язки суб'єктів господарювання дають можливість здійснювати обмінні процеси і доводити кінцевий продукт до споживачів. Логістика відіграє суттєву роль у цих процесах. Головна мета логістики – забезпечення поставок необхідного продукту у потрібне місце у визначений час при оптимальних витратах.

Становлення економіки логістики базується на різноманітних теоріях. Систематизуючи їх можна виділити п'ять основних напрямків щодо економічного простору логістики, а саме неокласичні теорії, теорії кумулятивного росту, нові теорії регіонального росту, нові форми територіальної організації виробництва та інші індивідуальні теорії.

Проведений аналіз наукових теорій показує, що теоретичні засади розвитку логістичних систем досить широко і всебічно наведені у наукових джерелах, однак прикладні і зокрема економічні аспекти не тільки функціонування логістичних систем, а у першу чергу ефективного їх розвитку і зокрема такої категорії як управління розвитком логістичних систем висвітлені недостатньо. Вище зазначене є актуальною проблемою і такою, що потребує подальшого вирішення.

Виходячи з енциклопедичного визначення поняття розвитку як незворотної, направленої, закономірної зміни матерії або свідомості у розвитку як філософської категорії визначають два напрямки (вектори) „прогрес” та „регрес”. [1]. Не вдаючись у сутність цих векторів, відмітимо лише те, що у результаті розвитку виникає нова якість, новий стан об'єкта, новий склад та структура об'єкта.

Тому стосовно подальшого розвитку логістичних систем основними напрямками слід враховувати:

- пошук шляхів трансформації складових логістичної системи до умов ринку;
- оцінки і прогноз зміни з часом структурної будови системи та функціональних зв'язків між її елементами;
- планування певних можливих станів систем та технології її оцінювання;
- пошук шляхів створення нової якості у реалізації послуг і зокрема шляхів мінімізації витрат ресурсів і часу.

В свою чергу відомо, що вказані вище трансформації та зміни є можливими при наявності не тільки наукових знань про них, а й наявності певних фінансових, матеріальних та інших ресурсів. Саме раціональне використання цих ресурсів у їх функціональному зв'язку і визначатимуть ефективність даного розвитку. Іншими словами ресурси „прогрес” вектора розвитку.

1. Советский энциклопедический словарь. Гл. ред. А.М. Прохоров.- 4 изд.-М.: Сов. энциклопедия, 1989.-1632 с.

Б.І. Сайко

Львівський державний інститут новітніх технологій та управління ім. В'ячеслава Чорновола

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

© Сайко Б.І., 2011

Сталий розвиток поряд з інноваційним менеджментом являються для України відносно новими термінами, але саме в цих двох категоріях багато економістів та науковців вбачають майбутнє економіки, як на рівні підприємств так і на загальнодержавному рівні.